

SAMLENOTAT

Energi-, Forsynings- og Klimaministeriet
31. august 2015

Rådsmøde (miljø) den 18. september 2015

Dagsorden	Side
1. Forberedelse af FN's klimakonference COP21/CMP11, Paris, Frankrig, 30. november - 11. december 2015. <i>- Vedtagelse af rådskonklusioner</i>	2

1. Forberedelse af FN's klimakonference COP21/CMP11, Paris, Frankrig, 30. november - 11. december 2015

- Vedtagelse af rådskonklusioner
- Nyt notat

1. Resumé

På det ekstraordinære miljørådsmøde den 18. september 2015 lægger det luxembourgske formandskab op til vedtagelse af rådskonklusioner som led i forberedelsen af den 21. partskonference (COP21/CMP11) under FN's klimakonvention (UNFCCC) i Paris den 30. november til 11. december 2015. Konklusionsudkastet fokuserer på EU's visioner for COP21 og EU's prioriteter for en ny global klimaaf tale. Generelt fremhæves, at EU ser COP21 som en historisk milepæl, der skal øge global handling på klimaområdet og accelerere transitionen til lavemissionssamfund. EU's hovedprioriteter behandles, herunder udformningen af en mekanisme for løbende at vurdere den globale reduktionsindsats i aftalen, ambitionsniveauet for et langsigtet globalt reduktionsmål, og hvor stærkt et signal EU skal sende vedr. klimafinansiering. Indledende drøftelser af udkastet har vist, at der ikke er store uenigheder blandt medlemslandene om de overordnede linjer i udkastet. Regeringen kan generelt støtte vedtagelse af rådskonklusionerne samt linjen i formandskabets udkast hertil. En vedtagelse af rådskonklusionerne har ikke umiddelbar retsvirkning i forhold til dansk ret, men indgåelsen af en global klimaaf tale kan have væsentlige samfundsøkonomiske konsekvenser.

ENERGI-, FORSYNINGS-
OG KLIMAMINISTERIET

2. Baggrund

På det ekstraordinære miljørådsmøde den 18. september 2015 lægger det luxembourgske formandskab op til vedtagelse af rådskonklusioner som led i forberedelsen af den 21. partskonference (COP21/CMP11) under FN's klimakonvention (UNFCCC) i Paris den 30. november til 11. december. Rådsmødet vil derudover være en anledning for ministrene til at gøre status over den seneste udvikling i klimaforhandlingerne bl.a. på baggrund af årets tredje forhandlingssession under UNFCCC i Bonn, Tyskland, den 31. august til 4. september 2015.

Det luxembourgske formandskab har på baggrund af det lettiske formandskabs udkast og drøftelser på arbejdsgruppeniveau udarbejdet et udkast til rådskonklusioner om EU's prioriteter for en ny global klimaaf tale ved COP21.

Status i klimaforhandlingerne

Siden COP20 har klimaforhandlingerne være centreret om udkastet til en aftaletekst for en global klimaaf tale. På årets første forhandlingssession på embedsmandsniveau i Genève i februar lykkedes det ikke at forkorte forhandlingsteksten – tværtimod voksede teksten fra 39 til ca. 90 sider. Det lykkedes dog at opnå enighed om, at denne tekst (Genève-teksten) er det første formelle udkast til den globale af tale, hvilket var positivt, da det giver et fælles grundlag for de resterende forhandlinger frem mod Paris. Årets anden forhandlingssession i Bonn i juni blev brugt på procesdrøftelser og en mekanisk gennemgang af Genève-teksten, der kun førte til en marginal forkortelse af teksten. Årets tredje forhandlingssession finder sted i Bonn den 31. august til den 4. september. Forud for sessionen fremlagde de to formænd for klimahandlingerne et såkaldt "non-paper", hvori formændene har forbedret strukturen i Genève-teksten i elementer, som skal indgå i selve klimaaf taltalen (f.eks. de overordnede forpligtelser og principper), og områder som skal indgå i de tilhørende COP-beslutninger

(f.eks. detaljer vedr. implementering, der kan opdateres løbende). Teksten er dog fortsat næsten 90 sider lang og derfor stadig ikke moden til ministerdrøftelser om de centrale politiske optioner og kompromiser på centrale spørgsmål som differentiering mellem i- og ulande, klimafinansiering og et langsigtet globalt reduktionsmål.

3. Formål og indhold

Formålet med rådskonklusionerne er at fastlægge EU's forhandlingsposition til COP21 og signalere EU's visioner og prioriteter for resultatet af COP21. Afhængigt af udviklingen i klimaforhandlingerne vil der muligvis også blive vedtaget rådskonklusioner om EU's generelle forhandlingsposition senere på året. EU's position om klimafinansiering vil blive fastlagt i ECOFIN¹ til november.

ENERGI-, FORSYNINGS-
OG KLIMAMINISTERIET

I den generelle del af udkastet til rådskonklusioner fremhæves, at EU ser COP21 som en historisk milepæl, der skal øge global handling på klimaoområdet og accelerere transitionen til lavemissionssamfund. Der henvises også til de seneste anbefalinger fra FN's klimapanel, IPCC, om bl.a. at reducere de globale udledninger med 40-70 pct. i 2050 ift. 2010 for at holde temperaturstigningen under 2 grader. I den forbindelse lægges op til, at EU støtter et globalt reduktionsmål på mindst 60 pct. i 2050 ift. 2010, ligesom der refereres til G7-erklæringen fra juni 2015, som opfordrer til at stille efter den høje ende af spændet på 40-70 pct. samt at udfase de globale drivhusgasudledninger i løbet af dette århundrede.

Udkastet til rådskonklusioner er struktureret i følgende underafsnit:

Resultatet i Paris

I udkastet betones vigtigheden af at opnå enighed om et ambitiøst resultat ved COP21 i Paris i form af en global, ambitiøs og juridisk bindende aftale under UNFCCC med ambitiøse reduktionsforpligtelser fra alle parter gældende fra 2020 samt en beslutning om at øge den globale reduktionsindsats før 2020. Dertil fremhæves EU's bidrag (såkaldte "*Intended Nationally Determined Contribution*", INDC) til den globale klimaaf tale på mindst 40 pct. reduktion af udledningerne i 2030 ift. 1990. Derudover opfordres de lande, som endnu ikke har fremlagt deres bidrag, til at gøre det hurtigst muligt.

Reduktionsindsatsen

I udkastet fremhæves bl.a., at alle parter skal have reduktionsforpligtelser for at blive part til den nye aftale, og at aftalen skal indeholde en evaluering ("*review*") af reduktionsforpligtelserne hvert femte år. Derudover fremhæves, at der bør være fleksibilitet for de lande, som har mindst kapacitet. Det fremhæves også, at aftalen bør indeholde robuste regler for rapportering, måling og verifikation af parternes udledninger og forpligtelser. Endvidere lægges op til, at EU og medlemslandene i fællesskab vil opfylde deres forpligtelser under Parisaftalen på samme vis som under Kyotoprotokollen. Det understreges, at aftalen bør adressere alle udledninger og sektorer, og der opfordres til, at bl.a. FN's søfartsorganisation (IMO) og FN's internationale luftfartsorganisation (ICAO) indfører global regulering i de respektive sektorer hurtigst muligt.

For så vidt angår den globale reduktionsindsats før 2020 understreges nødvendigheden af, at alle parter intensiverer indsatsen for at reducere udledningen af drivhusgasser før 2020. I den forbindelse bekræftes, at

¹ Rådet for økonomiske og finansielle anliggender.

EU er klar til at samarbejde med andre parter, organisationer og den private sektor om initiativer med et stort reduktionspotentiale, der kan bidrage til at øge den globale reduktionsindsats. Det fremhæves, at der bl.a. kan samarbejdes om sådanne initiativer i regi af den fransk-peruvianske "Lima-Paris Action Agenda"². I forlængelse heraf fremhæves vigtigheden af at fortsætte og intensivere arbejdet med at øge den globale reduktionsindsats gennem konkrete initiativer og samarbejder efter COP21.

Tilpasning og klimafinansiering

I udkastet til rådskonklusioner fremhæves EU's position om, at tilpasning bør være en central del af en balanceret aftale i Paris. Det fremhæves også, at aftalen bør indeholde en dynamisk tilgang, der løbende kan styrke effektiviteten og implementeringen af tilpasningsindsatser. Desuden bekræftes EU og medlemslandenes forpligtelse til at mobilisere deres del af de 100 mia. USD om året fra 2020 fra en række forskellige finansielle kilder, herunder offentlige og private. Derudover refereres til EU's kommende rådskonklusioner om klimafinansiering, der ventes vedtaget i ECOFIN i november.

ENERGI-, FORSYNINGS-
OG KLIMAMINISTERIET

4. Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet skal ikke høres.

5. Nærhedsprincippet

Spørgsmålet om nærhedsprincippet er ikke relevant.

6. Gældende dansk ret

De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer, ratificeret af Danmark den 21. december 1993.

Kyotoprotokollen til De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer, ratificeret af Danmark den 31. maj 2002.

7. Konsekvenser

Lovgivningsmæssige konsekvenser

En vedtagelse af rådskonklusioner har ikke konsekvenser for dansk lovgivning.

Økonomiske konsekvenser

En vedtagelse af rådskonklusioner har ikke i sig selv statsfinansielle, samfundsøkonomiske eller erhvervsøkonomiske konsekvenser. Det kan på nuværende tidspunkt ikke estimeres, hvilke økonomiske konsekvenser indgåelsen af en global klimaaftale på COP21 i Paris vil have for Danmark. Et nyt globalt klimaregime kan således være forbundet med væsentlige statsfinansielle konsekvenser for de lande, der deltager i dette, herunder Danmark. Omfanget vil selvsagt afhænge af en sådan aftales nærmere udformning, såvel som af en intern byrdefordeling i EU af sådanne konsekvenser.

Andre konsekvenser og beskyttelsesniveauet

En vedtagelse af rådskonklusioner skønnes ikke at berøre beskyttelsesniveauet i Danmark.

² "Lima- Paris action Agenda" ("*L'Agenda des Solutions*") er en handlingsorienteret dagsorden, der understøtter og supplerer den internationale aftale ved COP21 ved at mobilisere handling fra særligt ikke-statslige aktører (byer, private virksomheder m.m.). Den handlingsorienterede dagsorden er en stor prioritet for både det nuværende peruvianske- og det indkommende franske COP-formandskab.

8. Høring

Samlenotatet er sendt i skriftlig høring i Energi-, Forsynings- og Klimapolitisk Specialudvalg fra den 24. august til den 31. august. Der er modtaget høringsvar fra Dansk Byggeri, Dansk Industri (DI), CARE, Greenpeace (GP), Landbrug og Fødevarer (L&F), NOAH og 92-gruppen (92G), som er fremkommet med følgende bemærkninger:

Globalt langsigtet reduktionsmål

NOAH henviser til, at det bør angives, hvilke forudsætninger for at holde sig under 2 grader, der tages udgangspunkt i. Derudover finder NOAH det uacceptabelt, at FN's klimapanel (IPCC) anbefalinger hviler på forudsætninger om atomkraft, karbon-fangst og -lagring ("Carbon Capture and Storage") kombineret med øget brug af biomasse.

ENERGI-, FORSYNINGS-
OG KLIMAMINISTERIET

92G og GP har anført, at en reference til IPCC's anbefalinger om 40-70 pct. reduktioner er utilstrækkelig, og at Danmark bør arbejde for et globalt mål om at udfase fossile brændsler og indfase 100 pct. vedvarende energi senest i 2050. Dertil bemærker 92G og GP, at referencen til G7's erklæring fsva. dekarbonisering i dette århundrede bør præciseres i samlenotatet. Både 92G og GP finder dekarboniseringsmålet brugbart, men understreger at et langsigtet mål i aftalen bør være for 2050. CARE opfordrer til, at der arbejdes for et reduktionsmål på 70 pct. i 2050 samt et delmål før 2050-reduktionsmålet. Endvidere finder CARE og GP, at Danmark skal arbejde for en reference til en 1,5-gradersmålsætning. DI finder, at en aftale skal være inden for IPCC's anbefalinger om 40-70 pct. reduktioner, og understreger vigtigheden af et langsigtet investeringssignal frem mod 2050.

Evalueringsmekanisme ("review")

NOAH understreger relevansen af et femårigt "review". CARE støtter regeringens position om at sikre en fleksibel aftale, men finder det vigtigt, at der foretages en status i 2020 – med mulighed for at øge ambitionsniveauet. DI støtter ligeledes op om et review og betoner, at der ikke skal være en automatisk forøgelse af f.eks. EU's bidrag til den globale aftale. Endvidere påpeger DI, at alle initiativer bør baseres på konkrete vurderinger af miljømæssige og økonomiske effekter. DI finder, at et review bør tage højde for konkurrencevilkår og erfaringer med at udvikle instrumenter til at fremme klimainvesteringer, og at EU skal fremme internationale samarbejder om at sætte en pris på CO₂. L&F støtter regeringens holdning om, at EU's bidrag bør modsvares af tilsvarende ambitiøse bidrag fra andre lande, og at EU på nuværende tidspunkt ikke bør forøge sit ambitionsniveau. 92G, CARE, GP og NOAH finder omvendt, at EU bør øge sit bidrag til den globale aftale med henvisning til, at EU's bidrag på mindst 40 pct. ikke er tilstrækkeligt.

Derudover henviser 92G til, at EU bør fremsætte et 2025-mål inden oktober, da dette vil gøre EU's bidrag sammenlignelig med USA's m.fl. 92G og GP finder ikke, at et femårigt review vil være tilstrækkeligt, da dette ikke ville tvinge landene til at fremsætte nye forpligtelser. I stedet understreger 92G og GP, at regeringen bør arbejde for en femårig forpligtelsesperiode, der skal sikre, at alle lande hvert femte år skal opjustere ambitionsniveauet. Endelig finder NOAH, at der er behov for at etablere en global byrdefordeling af et langsigtet reduktionsmål.

Indsatsen med at øge de globale reduktioner før 2020

92G og DI støtter regeringens position om at øge reduktionsindsatsen før 2020. DI understreger dog, at det er en kort tidshorisont, hvor mange ak-

tører vil have lagt sig fast på indsatsen før 2020, og man derfor bør fokusere på konkrete initiativer inden for eksempelvis vedvarende energi og energieffektivitet.

Klimatilpasning og klimafinansiering

DI er enig i vigtigheden af at vurdere muligheder for at styrke klimatilpasning samt i regeringens linje på klimafinansiering. DI finder i den forbindelse, at Kommissionens forslag om at anvende kvotesalgsprovenuet til international klimafinansiering interessant.

ENERGI-, FORSYNINGS-
OG KLIMAMINISTERIET

92G og CARE betoner, at Danmark bør prioritere klimatilpasning, herunder imødekomme ulandenes ønsker om konkrete og meningsfyldte tilpasningsmål, samt at Danmark bør arbejde for et kvalitativt mål for tilpasning, som forbinder reduktionsindsatsen med tilpasningsbehovet. Dertil finder 92G og CARE, at "loss and damage" (adressering af uoprettelige skader som følge af klimaforandringer) bør få et selvstændigt afsnit i en ny aftale. 92G og CARE understreger, at klimafinansiering bør gå til både tilpasning og reduktionsindsatsen. CARE understreger, at forpligtelsen om at mobilisere 100 mia. USD årligt fra 2020 bør opfyldes, og at der bør være balance (ideelt 50/50) mellem finansiering til tilpasning af reduktionsindsatsen. 92G mener, at Danmark bør arbejde for, at EU sætter konkrete mål og delmål på finansiering, og at samlenotatet bør kvalificere behovet for klimafinansiering.

Endvidere henviser 92G til, at reduktionsindsatsen og tilpasningsindsatsen skal ses i sammenhæng, herunder at der vil være behov for at øge klimafinansiering. Dertil understreger 92G og CARE, at fokus på privat klimafinansiering ikke må tage opmærksomhed fra ilandenes forpligtelse til at bidrage med offentlige midler. NOAH finder ikke, at offentlig finansiering blot skal være en løftestang for privat investering, da det ifølge NOAH må være regeringen, der især skal løfte opgaven med at sikre Danmarks andel af klimafinansieringsforpligtelsen fra COP15. NOAH påpeger, at samlenotet og rådskonklusionerne bør omhandle klimaretfærdighed.

Skibs- og luftfartssektoren

92G finder ikke, at regeringen bør lægge sig fast på, hvilke organisationer der skal forestå reguleringen af skibs- og luftfartssektoren. Dertil ønsker 92G, at regeringen udover at give IMO og ICAO en tidsfrist bør arbejde for, at reguleringen af sektorerne bør mobilisere klimafinansiering.

Klimadiplomati

92G støtter Danmarks klimadiplomatiske arbejde for, at EU opbygger alliancer med de progressive udviklingslande, og at regeringen aktivt viderefører et stærkt dansk klimadiplomati. 92G finder det dog vigtigt, at EU arbejder for en ligeværdig alliance med de progressive udviklingslande og ikke kun forsøger at overbevise om egne positioner. Derudover opfordrer 92G regeringen til ikke at reducere udviklingsbistanden til 0,7 pct. af BNI, herunder evt. reducere klimabistanden eller Danmarks nationale reduktionsmål for 2020. 92G finder, at det vil påvirke forhandlingerne om den nye klimaaf tale negativt og svække Danmarks indflydelse markant.

L&F bakker op om regeringens fokus på klimadiplomati og understreger, at det er afgørende, at andre lande og nye store udledere også påtager sig forpligtelser ift. at reducere deres udledninger. Dertil finder L&F, at man via den klimadiplomatiske indsats kan arbejde for særlige løsninger i landbrugs- og fødevareresektoren.

Øvrige emner

DI bakker op om rammer for opfølgning mv. (den såkaldte MRV-ramme) for både klimaindsatsen og anvendelse af international klimafinansiering. I forlængelse heraf understreger DI, at beskyttelse af internationale patentrettigheder er vigtigt. Dertil finder DI, at der er behov for at engagere erhvervslivet i FN's teknologimekanisme mv.

DI finder, at Danmark bør være åben overfor at søge andre juridiske konstruktioner end de gældende i Kyoto-protokollen for at sikre den internationale indsats fremover.

DI påpeger også vigtigheden af en konkret implementering af EU's 2030-ramme på mellemlang sigt med balancerede virkemidler, der vil sikre vilkårene for de alle sektorer, der bidrager til klimaindsatsen. Det gælder f.eks. at udvikle rammer ifm. revisionen af EU's kvotedirektiv, der vil sikre et robust, grønt investeringssignal og en tilstrækkelig beskyttelse af konkurrenceudsatte sektorer.

L&F efterspørger, om der i høringen er særlige emner vedr. landbrug, skovbrug og arealanvendelse, som tænkes at blive berørt. Derudover finder L&F, at regeringen bør arbejde på at fremme et globalt regime med udbredelse af de bedst mulige teknologier, hvor reduktioner i landbrugs- og fødevareresektoren belønnes.

Endelig fremhæver 92G, at EU bør øge sit 20 pct. reduktionsmål for 2020.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Udkastet til rådskonklusioner har været drøftet i Rådets arbejdsgrupper for internationalt klima og miljø. Drøftelserne har vist, at der ikke er store uenigheder om udkastet. Overordnet forventes således fortsat bred enighed blandt medlemslandene om, at EU skal sende klare signaler om EU's prioriteter for en global klimaaf tale, herunder ambitiøse reduktionsbidrag fra især de store udledere, aftalens juridiske form, et dynamisk element i aftalen, hvorledes tilpasning reflekteres i den globale aftale samt differentiering mellem i- og ulande. Der vil muligvis være en forskellig betoning af, hvor stærkt et signal EU skal sende om klimafinansiering i miljørådskonklusionerne. Som nævnt fastlægges EU's position om klimafinansiering i regi af ECOFIN. Dertil kan der være uenighed omkring detaljeringsgraden af de langsigtede reduktionsmål for 2050 og længere ude i fremtiden.

10. Regeringens generelle holdning

Regeringen kan generelt støtte vedtagelse af rådskonklusionerne samt linjen i formandskabets udkast hertil. Fra dansk side anses det som centralt, at EU sikres størst mulig indflydelse i forhandlingerne. Derfor vægter regeringen behovet for en koordineret tilgang og fælles forståelse af EU's prioriteter frem mod Paris. Regeringen betoner også vigtigheden af en klar og fokuseret kommunikation af EU's prioriteter i rådskonklusionerne - med særlig fokus af nedenstående.

Regeringen støtter, at EU arbejder for en juridisk bindende, ambitiøs, global klimaaf tale med reduktionsmål for alle parter. Det er regeringens aktuelle vurdering, at det sandsynligvis ikke vil være muligt at opnå en samlet aftale baseret på Kyoto-protokollens juridiske format, hvorfor rege-

ringen er åben over for at undersøge andre juridisk bindende aftaleformer.

Regeringen bakker op om et globalt langsigtet reduktionsmål i tillæg til 2-gradersmålsætningen. Regeringen støtter konkret, at en global klimaaf-tale vil indeholde et langsigtet globalt langsigtet reduktionsmål i 2050 på 40-70 pct. ift. 2010, som anbefalet af IPCC, og at man globalt stiler efter den høje ende af dette spænd samt at udfase de globale drivhusgasudledninger i løbet af dette århundrede, som G7-landene støtter i deres erklæring fra juni 2015. Det er ikke formålet med et langsigtet reduktionsmål at etablere en global byrdefordeling, men et globalt langsigtet reduktionsmål vil sende et stærkt investeringssignal i retning af klimavenlige løsninger – også selvom den globale aftale i Paris ikke bliver så ambitiøs, som Danmark og EU ønsker.

ENERGI-, FORSYNINGS-
OG KLIMAMINISTERIET

En global aftale i Paris vil være et stort skridt, men den vil sandsynligvis ikke i sig selv være tilstrækkelig til at holde den globale temperaturstigning under 2 grader. Derfor arbejder regeringen for at sikre, at aftalen bliver fleksibel, så den globale reduktionsindsats kan øges løbende efter Paris. Regeringen kan derfor støtte, at klimaaf-talen vil indeholde en fem-årig evalueringsmekanisme ("*review*") af reduktionsindsatsen. En sådan mekanisme bør dog ikke indebære en automatisk forøgelse af parternes, herunder EU's, bidrag. EU's bidrag om mindst 40 pct. reduktion i 2030 ift. 1990 bør modsvares af tilsvarende ambitiøse bidrag fra andre lande. Regeringen støtter pt. ikke, at EU forøger sit ambitionsniveau. Stillingtagen til en evt. forøgelse af EU's ambitionsniveau bør afvente klarhed over det samlede ambitionsniveau for en global klimaaf-tale.

Regeringen arbejder for ambitiøse reduktionsindsatser både før og efter 2020 samt øget inddragelse af private aktører. Ift. den globale reduktion-indsats før 2020 lægger regeringen vægt på, at indsatsen skal styrkes gennem et øget samarbejde med bl.a. ikke-statslige aktører som den pri-vate sektor med fokus på konkrete initiativer med et stort reduktionspo-tentiale (f.eks. energieffektivitet, vedvarende energi og udfasning af sub-sidier til fossile brændsler).

Regeringen støtter EU's position om, at klimatilpasning og klimafinansie-ring bør tillægges stor vægt i den nye aftale. Regeringen vil kunne støtte en teknisk proces med fokus på at udbrede konkrete erfaringer og løsninger for klimatilpasning. Fsva. klimafinansiering betones det - i det om-fang, der forud for ECOFIN i november, vil komme drøftelser herom - at klimafinansiering er væsentlig for at støtte udviklingslandenes reduktions- og tilpasningsindsatser. Klimafinansiering er således først og fremmest et middel, som skal støtte udviklingslandenes omstilling til lavemissionsøko-nomier, men regeringen betoner samtidig, at klimafinansiering i forhand-lingerne bør bidrage til at sikre, at EU's prioriteter imødekommes. Det er dog fortsat ganske usikkert, hvordan det endelige kompromis om klimafi-nansiering på COP21 vil se ud.

Regeringen lægger vægt på behovet for at få den maksimale effekt ud af den eksisterende klimafinansiering, herunder ved at offentlig klimafinan-siering benyttes som løftestang for at mobilisere private investeringer. Of-fentlige midler vil ikke være tilstrækkelige til at nå målsætningen om at holde den globale temperaturstigning under 2 grader, og mobilisering af privat klimafinansiering vil således være afgørende for at løse klimaud-fordringerne. Derfor arbejder regeringen for at fremme gode rammevilkår og finansielle instrumenter, som kan adressere barrierer for at mobilisere

privat klimafinansiering. Derudover støtter regeringen EU's prioriteter om, at alle lande skal bidrage til at mobilisere klimafinansiering efter bedste evne. Det betyder f.eks., at alle parter skal arbejde for at fremme gode rammevilkår for klimavenlige investeringer samt indtænke klimahensyn i deres nationale politikker, mens nogle parter i tillæg skal bidrage med offentlig finansiering.

Regeringen arbejder også gennem EU for, at den nye globale aftale omfatter alle sektorer, herunder udledninger fra skibs- og luftfart, mens selve reguleringen af den internationale skibs- og luftfarts CO₂-udledning fortsat skal håndteres i regi af FN's søfartsorganisation (IMO) og FN's internationale luftfartsorganisation (ICAO).

ENERGI-, FORSYNINGS-
OG KLIMAMINISTERIET

Regeringen arbejder for, at EU i FN's klimaforhandlinger prioriterer fokuseret og målrettet allianceopbygning med særligt de progressive ulande, herunder de afrikanske lande og de små østater, samt øget klimadiplomati for at sikre indgåelse af en ambitiøs, juridisk bindende global klimaaftale på COP21 med tidlige og ambitiøse reduktionsindsatser fra særligt de store udledere. Derfor arbejder regeringen videre med det danske initiativ "Climate Diplomacy Action", der har til formål at understøtte EU's klimadiplomatiske handlingsplan. Derudover arbejder regeringen gennem EU for at sikre, at der tages hensyn til de mindst udviklede lande ved at sikre, at der vil være fleksibilitet for disse i en ny aftale.

11. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt for Folketingets Europaudvalg.